

LÆSEKLUBMATERIALE

NEW YORK TIMES BESTSELLER

EMILY HENRY

DIG OG MIG PÅ FERIE

*To bedste venner. Ti sommerferier.
Én sidste chance for at forelske sig.*

ROMAN GADS FORLAG

gads forlag

KÆRE LÆSER

Der er ikke noget som en god ferie til at puste nyt liv i tilværelsen, når den føles udslidt, stillestående og tung. Ligesom de bedste bøger, hensætter en god rejse dig ikke bare til nye omgivelser - men også til et andet liv. Den gør dig i stand til at se verden fra et nyt perspektiv og reflektere over de endeløse muligheder, der findes i feriens og bogens *hvad-nu-hvis*.

Men der findes faktisk noget, der er bedre end en god ferie, og det kunne meget vel være en dårlig. Det er jo fra sådan nogle, at alle de bedste historier kommer. Forhold opstår eller går i stykker i nattens bilkøer på motorvejen eller i sprintløbene på tværs af lufthavne med rullekufferter, hvis hjul gik i stykker fem minutter efter, man havde købt dem. Langvarige spændinger strammes til grænsen, og undertrykte følelser sættes i kog under overfladen. Når man rejser med nogen, opstår en sjælden intimitet, som lag på lag bygges op af nye indsigter om ens rejsemakker, og som holdes oppe af et hemmeligt fælles sprog af inside-jokes.

Det er dét *Dig og mig på ferie* handler om. Ikke bare om en ferie, der går galt - men om hvordan et helt årtis sommerferier bringer to venner tættere og tættere på hinanden, indtil de til sidst ikke kan komme tættere og må se sandheden om deres forhold i øjnene. Den handler om de utallige muligheder, der opstår, når man rejser et nyt sted hen, og om den sjælsdybe udmattelse og lettelse man føler, når man endelig er hjemme igen, fyldt op af en masse nye dyrebare minder.

Jeg skrev denne bog seks måneder før jeg overhovedet havde hørt om Covid-19 og i de måneder og år, der er gået, siden pandemien først ramte, har både ferie og hjem fået helt nye betydninger. Men dét at læse en bog - det er blevet ved med at være den bedste flugt af alle, en altid tilstedeværende invitation til at overveje *hvad-nu-hvis*.

Så, hvor end du er, og hvad end du må slås med, er det mit håb, at *Dig og mig på ferie* tager dig lidt væk. At bogen tager dig på en dejlig rejse og bringer dig trygt hjem med en følelse af at være genopladet, genoplivet og inspireret til at invitere nye muligheder ind i dit liv.

God læselyst og god rejse,

Emily Henry

EN SAMTALE MED EMILY HENRY

Hvordan vil du beskrive Dig og mig på ferie?

Det kan lyde som et selvindlysende svar, men jeg ville virkelig gerne skrive en bog, som føltes som en ferie. De bedste ferier er for mig ikke bare spændende eller afslappende, men også overraskende og sjove - den slags ferier, som man vil grine af i årevis. Det er meningen, at denne bog skal transportere dig til et nyt sted, fylde dig med nye minder, og sende dig godt hjem igen, glad og tilfreds.

Dig og mig på ferie er som et kærlighedsbrev til ferier, der beskriver to bedste venner på ti forskellige sommerferier. Hvad inspirerede dig til at skrive denne historie?

Ligesom med *Strandlæsning* var det titlen *Dig og mig på ferie* [*People We Meet on Vacation*, org. titel], der kom til mig, før romanens præmis gjorde. Da jeg brainstormede ud fra titlen, havde jeg oprindeligt en helt anden idé, men den føltes bare aldrig helt rigtig. Mens jeg ledte efter den helt rigtige ramme, tænkte jeg på de ferier, jeg selv havde været på sammen med venner, og til sidst slog det mig, at selvom alle destinationer kunne have udgjort en god ramme, var det dem, jeg var afsted med, der gjorde ferierne mindeværdige.

Jeg syntes, det var spændende at følge disse to karakterer over en lang periode og se, hvordan deres forhold ændrede sig alt efter, hvor de var. At skrive bogen endte med at blive den perfekte ferie for mig.

Din første kærlighedsroman for voksne var en kærlighedshistorie mellem to rivaliserende forfattere, som så bliver elskere. Dig og mig på ferie handler om to diametralt modsatte bedste venner, som ender med at forelske sig. Hvad er det, du synes, er spændende ved kærlighed, der opstår mellem et umage par?

Jeg tror, jeg ofte bliver draget af at skrive om situationer, der rummer en masse spændinger -

om det er så er en romance, der begynder som en strid, eller en kærlighedshistorie mellem to mennesker der begge er helt sikre på, at de på ingen måde hverken kan eller bør blive forelskede.

Hvilke dele af Alex og Poppys ferier er inspirerede af dine egne oplevelser?

De fleste! Ikke alle var med den samme person, men de fleste af rejserne er i et eller andet omfang baseret på rigtige ferier, jeg har været på - selv nogle af de ting, der gik helt galt på vanvittigt sjove måder. I de fleste tilfælde er det de værste ferier, der bliver til de bedste historier. Jeg har været på en skrækkindjagende *water taxi*-tur (hvor vi så oddere holde hinanden i hænderne). En lettere vildledt gallerist prøvede engang at sælge mig en bjørneskulptur til \$21.000. Den meget kedelige kirkegårds-tour i New Orleans har jeg været på i virkeligheden, og kroen i nærheden af Muir Woods er baseret på et rigtigt sted.

Hvad er din favorit feriedestination? Hvilke steder er på toppen af din liste?

Jeg elsker virkelig at rejse til Nordcalifornien. Jeg kan godt lide, at det er næsten køligt ved vandet, og så elsker jeg alle vingårdene og de amerikanske kæmpefyrrer. Jeg har ikke rejst så meget uden for USA, men jeg kunne virkelig godt tænke mig at rejse hvor som helst i Japan. Jeg vil også virkelig gerne se de schweiziske alper!

Både Poppy og Alex oplever, at smerter fra barndommen stadig påvirker dem som voksne - Poppy kæmpede med at blive accepteret i skolen og Alex tog fra en ung alder rollen som familiens forsørger på sig. Var nogle af disse oplevelser inspireret af dit eget liv?

Det sjove ved at blive voksen er at opdage, hvor meget din barndom stadig påvirker dig. Jeg vil ikke sige, at jeg har haft præcis de samme oplevelser som Poppy eller Alex, men jeg tror, at jeg ligesom dem mærker min barndoms genklang igennem hele mit liv på stadigt overraskende måder.

Uden at afsløre alt for meget vil jeg sige, at et af mine yndlingsøjeblikke fra bogen er, når Poppy tænker: "Hvor er vi gamle". For det er hun tydeligvis ikke. Men pointen er, at det går op for hende, at de her ting, der skete for længe siden, stadig har en (nogle ville måske sige for stor) påvirkning på hende. Så meget tid er gået, og jeg tror, at meget af ens sene 20'ere og tidlige 30'ere går ud på at slutte fred med de ting, man bør give slip på for at blive den, man gerne vil være.

Hvilken scene kunne du bedst kunne lide at skrive? Og var der en scene, der var særligt udfordrende?

Som jeg nævnte før, er der en scene, hvor Poppy faktisk accepterer, at hun er blevet voksen. Det var ret forløsende at skrive. Men der var så mange skønne øjeblikke mellem Poppy og Alex, som jeg holdt af at skrive.

Dig og mig på ferie er ikke bare en kærlighedshistorie. Den handler også om at finde modet til at være sig selv og give slip på fortiden. Hvad håber du, at læserne tager med sig videre fra en historie om personer som Poppy og Alex?

For nylig havde jeg en samtale med nogle venner om, hvor utilstrækkelige vi føler os hele tiden. Vi blev alle enige om, at vi på en eller anden måde tror, at alle andre har meget mere styr på det, end vi selv har. Små fejl oplever vi som store fiaskoer, og så tror vi, at resten af verden godt ved, hvordan man er menneske, og vi alene ikke gør.

Meget af Poppys historie handler om at håndtere den slags følelser af mindreværd. Det, som jeg ønsker allermost, er, at læserne af bogen vil give slip på følelsen af, at de på en eller anden måde er utilstrækkelige, bare fordi deres liv ikke ligner andres. Det er mit håb, at bogen føles som en dejlig, lang ferie, og at, når de så kommer hjem igen, kommer hjem med mere klarhed omkring, hvad det er, de virkelig ønsker - andres forestillinger om succes uagtet.

DISKUSSIONSSPØRGSMÅL

1. Da Alex og Poppy mødes for første gang, bryder de sig slet ikke om hinanden. Er du nogensinde blevet venner med nogen efter et dårligt førstehåndsbidtryk?

2. Er der noget, du gør, når du er på ferie, som du ikke ville gøre til hverdag? Er der en vis komfort i anonymitet?

3. Har du nogensinde nået et mål og efterfølgende fundet ud af, at din reaktion ikke var helt som forventet?

4. Hvad er dit værste ferieminde? Og dit bedste?

5. Poppy oplever at være udrændt på sit arbejde. Har du nogensinde oplevet den slags udmattelse? Hvordan kom du gennem den?

6. Hvilken af Alex og Poppys ferier har du mest lyst til at tage på? Hvilken har du mindst lyst til?

7. Poppy er vokset op i en lille by, og hun kæmper med at bryde fri af sit omdømme - eller hun kæmper i hvert fald med at tro på, at hun kan. Hvornår har du følt dig misforstået af dine omgivelser, og hvordan kom du videre?

8. Hvorfor tror du, at Alex og Poppy er så længe om at indrømme deres følelser for hinanden?

9. Rachel har en masse at sige om tilfredshed versus formål. Vægter du i dit eget liv det ene over det andet? Er disse to idealer gensidigt udelukkende, eller kan man leve efter begge?

10. Tror du, Poppy og Alex klarer den?

Om Emily

Emily Henry skriver historier om kærlighed og familie for både unge og voksne. Hun studerede kreativ skrivning på Hope College og på New York Center for Art & Media Studies, og tilbringer nu det meste af sin tid i Cincinnati, Ohio og den del af Kentucky, der ligger lige under. Find hende på instagram @EmilyHenryWrites.

Alex og Poppys ultimative *road trip*-spilleliste

“9 to 5” - Dolly Parton
“Beautiful” - Carole King
“Dream” - Fleetwood Mac
“I Wanna Dance with Somebody” Whitney Houston
“A Case of You” - Joni Mitchell
“Heart of Gold” - Neil Young
“Queen Bitch” - David Bowie
“No Diggity” - Blackstreet
“ocean eyes” - Billie Eilish
“Little Red Corvette” - Prince
“Fast Car” - Tracy Chapman
“Wildest Dreams” - Taylor Swift